

Înălțarea Domnului

Lecturi: Fapte: 1,1-11 ; Efeseni 1,17-23 ; Marcu 16,15-20.

**« Mergeți în toată lumea,
predicați evanghelia la toată făptura! »**

Meditație vincentiană

În această săptămână sărbătorim Înălțarea Domnului; după învierea din morți Isus a petrecut un timp cu ucenicii, iar apoi s-a suit la Tatăl. Lecturile ne prezintă trei momente diferite: mai întâi îl vedem pe Isus înviat din morți care definește, prezintă misiunea ucenicilor; apoi Isus se ridică la cer să-l întâlnească pe Tatăl, și la final, îi vedem pe ucenici plecând în lume să concretizeze, să împlinească misiunea pe care le-a încredințat-o Isus.

În Evanghelie, Isus înviat din morți prezintă misiunea apostolilor și-i încurajează să o realizeze cu toată forța. Este interesant de observat că Isus arată clar că Duhul Sfânt va dăruia apostolilor toată puterea pe care a avut-o El pe pământ: să ierte, să vindece și să evanghelizeze. Astfel ei sunt gata să facă ceva ce înainte nu erau în stare să facă. Ni se arată clar că Dumnezeu dă pricepere aleșilor săi și nu-i alege, nu-i cheamă pe cei care se simt pricepuți, așa cum a afirmat de multe ori papa Benedict al XVI-lea.

Ca vincentieni și noi avem îndoieli în ceea ce privește capacitatea noastră de a realiza misiunea încredințată. La început, ne este teamă să mergem în vizită la cel sărac pentru că nu credem că știm cum se face. Ne este teamă să luăm asupra noastră sarcini pentru dezvoltarea Societății pentru că credem că « noi nu suntem în stare, e pentru cei mai capabili decât noi ». Și nu ne dăm seama că Duhul Sfânt lucrează în noi și prin noi și că prin EL suntem în stare de lucruri la care nici nu ne gândim.

Se povestește că într-o zi, marele violonist Nicolo Paganini, dădea un recital într-o sală de spectacol arhiplină, când deodată o coardă a viorii s-a rupt. Însă el a continuat să cânte la trei corzi, când deodată s-a rupt a doua coardă, însă el a continuat să cânte la două corzi. Apoi s-a rupt și a treia coardă, dar el a cântat excelent cu o singură coardă spre admirația auditoriului. Cine i-a dat priceperea ca

să improvizeze? De multe ori Dumnezeu ne pune în situația lui Paganini: întâlnim atâtea obstacole, însă El, prin Duhul Sfânt, ne dă continuu priceperea necesară. În momentele în care suntem nevoiți « să cântăm la o singură coardă » ne demonstrăm nouă înșine și lui Dumnezeu priceperea de a continua misiunea încredințată. Deseori Dumnezeu ne pune în situația viorii rupte, distruse, incapabilă să continue simfonia. Însă Isus ne ia de mână, Învățătorul se folosește de slăbiciunea noastră ca să cânte o simfonie extraordinară. Trebuie doar să ne punem încrederea în El.

În lecturile de astăzi din Evanghelie și Faptele Apostolilor îl vedem pe Isus cum părăsește pământul și se întoarce la Tatăl. A venit de la Tatăl ca să răscumpere lumea de păcat. Acum trebuie să se întoarcă la Tatăl ca să ne dea nouă posibilitatea să-i continuăm misiunea. Dacă nu vine din nou, nu vom fi niciodată în stare să cântăm la vioară în mod magistral. Isus nu vine să ne înlocuiască, ci să ne întărească priceperea, să ne ajute să fim sfinți și să depășim limitele impuse de slăbiciunile noastre, să fim asemenea Lui.

Ca vincentieni, suntem asemenea lui Isus când mergem în vizită în casa celui sărac. Suntem asemenea lui Isus când evanghelizăm, mărturisim Vestea cea Bună în Conferință, în cadrul Consiliului, în familie, la locul de muncă sau în mediul în care trăim. Viața de vincentieni ne permite să anticipăm plecarea noastră definitivă la Tatăl, așa cum a făcut-o Isus. Această oportunitate, acest har nu are limite, este misiunea noastră de a fi sfinți aici pe pământ, în dragoste.

Cele trei lecturi de astăzi ne spun că noi trebuie să completăm misiunea lui Cristos. În Faptele Apostolilor, sfântul Luca ne încurajează să fim oameni din lume: « când va veni Duhul Sfânt asupra voastră, voi veți primi o putere și îmi veți fi martori... până la marginile pământului ».

În scrisoarea către Efeseni, sfântul Paul le spune efesenilor, dar și nouă, că speranța noastră se manifestă prin Duhul Sfânt: « pentru ca Dumnezeul Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl gloriei, să vă dea Duhul înțelepciunii și al descoperirii, ca să-l cunoașteți pe deplin, luminându-vă ochii inimii voastre ca să cunoașteți care este speranța chemării sale ».

La final, în Evanghelie, Isus rezumă misiunea noastră în mod simplu și direct: « Mergeți în toată lumea, predicați evanghelia la toată făptura! »

Misiunea « de a fi Cristos » în lumea nu are limite pentru noi vincentieni. Noi transmitem lumii în care trăim ceea ce învățăm de la săraci « Domnii și Stăpânii noștri ». Dumnezeu ne dă vrednicia de a fi preoți, profeți și regi, iar noi trebuie să o primim din toate forțele noastre, dar și cu toată slăbiciunea noastră, cu speranța că Duhul Sfânt ne va dăruia priceperea să înaintăm pe calea care duce la Tatăl.

Traducere: sora Magdalena